

[Handelsministeren.]

taler stærkt for, at kernekraften må indgå som et vigtigt led i energiforsyningen. Der er bortset fra kul – som allerede har fået en central placering i elværkernes brændselsanvendelse – intet realistisk alternativ til kernekraften, hvis vi skal opfylde planen om en væsentlig reduktion af oliens andel i den samlede energiforsyning.

Regeringen har derfor fortsat bestræbelserne for en afklaring af en række spørgsmål omkring planlægningen på kernekraftområdet, og jeg kan her henvise til handelsministerens besvarelse den 10. december 1976 af det af tingets energipolitiske udvalg stillede spørgsmål 9 vedrørende regeringens planer for gennemførelse af forslaget til lov om anvendelse af kernekraft som energikilde i Danmark.

Fra konservativ side er der nu sket en gennemførelse af forslaget. Som jeg allerede har meddelt ved besvarelsen af et spørgsmål her i tinget for nylig, vil regeringen først kunne gå ind for en stillingtagen til hele kernekraftspørgsmålet, når de nødvendige yderligere oplysninger og vurderinger, som skal indgå i det samlede vurderingsgrundlag, foreligger. Jeg kan oplyse, at den bebudede rapport om prioriteringen af samfundets ressourcer, herunder til energiformål, ventes afsluttet inden årets udgang.

Med hensyn til spørgsmålet om opbevaring af radioaktivt affald har der været forhåbning om, at der kunne etableres et samarbejde med Sverige, således som det blev foreslået i maj 1976 i en svensk betænkning fra den såkaldte AKA-utredning. I handelsministerens besvarelse den 7. december 1976 af et af folketingets energipolitiske udvalg stillet spørgsmål om den nye svenske energipolitik måtte det imidlertid konstateres, at den svenske regerings tidsplan for tilvejebringelse af beslutningsgrundlaget for de langsigtede energipolitiske spørgsmål ikke gav mulighed for egentlige forhandlinger om affaldsproblemernes løsning før i 1978. Miljøstyrelsen har efter drøftelser med de svenske myndigheder i februar i år fået denne antagelse bekræftet.

En fællesnordisk løsning er imidlertid kun en af de muligheder, der overvejes, og der er således igennem nogen tid foretaget undersøgelser af mulighederne for på internationalt plan at opnå tilfredsstillende aftaler om opbevaring af radioaktivt affald.

Som jeg nævnte i forbindelse med min gennemgang af foranstaltningerne på olie- og gas-

området, er der netop iværksat et projekt omkring undersøgelserne af energilagringmulighederne i de danske salthorste. Projektet har primært til formål at bistå Dansk Olie & Naturgas A/S i selskabets undersøgelser af mulighederne for oplagring af naturgas. Forsøgsanlæg Risø har fået overdraget projektledelsen og skal som led i arbejdet også foretage vurdering af mulighederne for oplagring af olie og olieprodukter, for etablering af luftmagasin-kraftværker samt for opbevaring af radioaktivt affald.

Jeg finder det vigtigt, at alle disse muligheder undersøges. Jeg må dog samtidig være af den opfattelse, at problemerne omkring opbevaring af radioaktivt affald bedst løses ved et samarbejde mellem interesserede lande.

Jeg håber, at de udtalelser, som netop er kommet til udtryk fra den amerikanske præsidents side om forøgelse af produktionen af beriget uran, om villighed til at indgå kontrakter med tredjelande, der vil sikre dem forsyninger af uran, samt om foranstaltninger til sikring af opbevaring af radioaktive affaldsstoffer for de lande, som ikke ønsker en yderligere spredning af atomvåbenteknologi, vil betyde en afklaring af USAs og de store vestlige industrilandes holdning til dette spørgsmål.

Fra dansk side vil vi så stærkt som muligt medvirke til, at der sikres vedvarende og forsvarelige løsninger på affaldsproblemerne.

Man har i den sidste halve snes år næret bekymring for, at der engang i løbet af 1980'erne ville kunne opstå knaphed på uran, idet efterspørgslen kunne se ud til at ville vokse hurtigere end minekapaciteten. De seneste vurderinger inden for IEA synes imidlertid at vise, at der for perioden frem til 1985 kan påregnes at være mere uran på markedet, end atomkraftværkerne ventes at bruge. Dette reducerede skøn skyldes dels en lavere global stignings-takt i elforbruget, navnlig forårsaget af den økonomiske afmatning, dels at en række kernekraftprojekter – herunder det danske – er blevet udsat.

Der kan imidlertid være grund til at fremhæve mulighederne for iværksættelse af en uranproduktion fra Kvanefjeldet i Grønland, hvor det foreslåede forsknings- og udviklingsprogram nu er påbegyndt, og hvor en energisk og heldig indsats vil kunne sikre Danmarks behov for uranleverancer til den i energiplanen forudsatte kernekraftudbygning.